A°· 1923. N°· 30.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 8sten December 1922, regelende het uitvoerrecht van mijnproducten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de bestaande bepalingen omtrent de heffingen bij uitvoer van metaalertsen, delfstoffen en door natuurvorming in of boven den grond aanwezige meststoffen te herzien;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

De bepalingen dezer verordening zijn toepasselijk op alle delfstoffen, hetzij gedegen, hetzij als erts; op door de natuur gevormde meststoffen, hetzij in of boven den grond aanwezig; op aardolie, aardpek, aardwas en andere soorten van bitumineuse zelfstandigheden, zoowel vaste als vloeibare, benevens de daarmede voorkomende gasvormige zelfstandigheden; alsmede op alle andere door mijnontginning verkregen, al dan niet bewerkte, producten.

Onder mijnontginning wordt verstaan de winning van mijnproducten, onverschillig of die winning geschiedt door onderaardsche mijnwerken, open groeven, grondboringen of op andere wijze.

Deze verordening kent aan de uitdrukking „mijnveld" het begrip van ruimte toe.

Artikel 2.

Elke ontginner, die niet binnen de Kolonie woont of elke ontginnende vennootschap, die niet binnen de Kolonie haren zetel heeft, is verplicht, vóór den aanvang der mijnontginning of vóór de voortzetting eener bij het in werkingtreden dezer verordening aangevangen mijnontginning, bij onderteekende schriftelijke verklaring, neder te leggen ter Administratie van Financiën, domicilie te kiezen in de hoofdplaats van het eiland Curaçao en in die verklaring ten genoegen van het Bestuur aan te wijzen, 1o. een in de Kolonie wonenden persoon, die bevoegd is den ontginner zoo in als buiten rechten te vertegenwoordigen en 2o. een in de Kolonie wonenden persoon, die als de beheerder der onderneming moet worden aangemerkt.

Indien de ontginner in een of ander verandering wenscht te brengen, doet hij daarvan op gelijke wijze verklaring.

Bedrag, grondslag, betaling en verjaring.

Artikel 3.

Op den uitvoer van mijnproducten, in de Kolonie gewonnen, wordt een uitvoerrecht geheven ten bedrage van zes percent van de waarde daarvan, voorzoover niet bij eene vóór den aanvang van elke ontginning vastgestelde koloniale verordening, voor den daarbij bepaalden tijd, een gedeelte der in het betrokken mijnveld gewonnen en uitgevoerde producten van het uitvoerrecht is vrijgesteld.

De ontginner is verplicht aangifte van de mijnontginning te doen aan den Administrateur van Financiën, minstens ééne maand vóór den aanvang daarvan.

Indien niet tijdig aangifte is geschied, blijft de bepaling van het eerste lid omtrent eene vrij te stellen hoeveelheid buiten toepassing.

Bij aanvang van een ontginning zonder voorafgaande aangifte, zal de aangevangen ontginning door het Bestuur met den sterken arm kunnen worden tegengegaan en stopgezet.

Artikel 4.

Als waarde van het uitgevoerde, die tot grondslag voor de heffing van het uitvoerrecht moet strekken, wordt aangemerkt de gemiddelde handelswaarde op het ontginningsterrein gedurende het loopende halve kalenderjaar van de door ontginning verkregen, al dan niet bewerkte, producten.

Die waarde wordt vóór het einde van elk half kalenderjaar voor het daarop volgende halve kalenderjaar per eenheid vastgesteld.

Na den aanvang eener ontginning wordt, vóór dat uitvoer geschiedt, voor het eerste halve kalenderjaar of het nog overblijvende gedeelte daarvan de handelswaarde bepaald, welke het product vermoedelijk zal hebben, waarbij in aanmerking kan worden genomen hetgeen reeds door ontginning is verkregen.

Artikel 5.

Is de handelswaarde der producten in den toestand waarin zij voor de in artikel 3 genoemde heffing worden in aanmerking gebracht, verhoogd tengevolge van bereiding of bewerking door den ontginner op het ontginningsterrein of op een nabijgelegen of daarmede verbonden terrein, dan wordt, ter bepaling van de aanvankelijke handelswaarde, de verhoogde waarde verminderd met de kosten dier bereiding of bewerking en, ingeval van afvoer naar zulk een ander terrein, mede met de kosten van dien afvoer.

Artikel 6.

Wordt als grondslag van de berekening der aanvankelijke handelswaarde genomen de waarde op de naast bijgelegen markt, dan wordt die waarde verminderd met de kosten van verpakking, inlading en vervoer daarheen.

Artikel 7.

De bepaling van de in artikel 4 bedoelde handelswaarde en van de in artikelen 5 en 6 bedoelde kosten geschiedt, na raadpleging van den ontginner, door de bij beschikking des Gouverneurs aan te wijzen autoriteit. De beslissing wordt aan den ontginner en, voor zooveel ontginners en vennootschappen, als in artikel 2 bedoeld, betreft, aan den daarin bedoelden vertegenwoordiger, bij deurwaardersexploit beteekend, en wordt openbaar gemaakt in een in de Kolonie verschijnend nieuwsblad.

Van deze beslissing staat beroep open op een door den Gouverneur bij den aanvang van ieder kalenderjaar telkens voor een jaar te benoemen uit drie leden bestaande commissie. Het beroep moet worden ingesteld binnen drie maanden na de beteekening der beslissing, door inlevering van een bezwaarschrift ten kantore van den Ontvanger op het eiland der Kolonie, waar de ontginner of zijn vertegenwoordiger is gevestigd. De met redenen omkleede uitspraak van de commissie wordt aan den ontginner of vertegenwoordiger schriftelijk medegedeeld door aangeteekende toezending per post en openbaar gemaakt op de wijze, als bij het eerste lid bepaald.

Artikel 8.

De ontginner is zoowel aan de in het eerste lid van het vorig artikel bedoelde autoriteit, als aan de in het tweede lid van het vorig artikel bedoelde commissie in geval van beroep, verplicht de noodige inlichtingen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud naar waarheid voor het vaststellen der handelswaarde en van de in artikel 5 en 6 bedoelde kosten te verstrekken.

Desgevraagd dient door den ontginner inzage te worden verleend van boeken of andere bescheiden die tot staving der inlichtingen kunnen dienen.

De autoriteit en de leden der commissie in het vorig artikel bedoeld, zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun ingevolge dit artikel bekend is geworden, voorzoover het niet in strijd is met de bepalingen dezer of eener andere algemeene verordening.

Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van den ontginner, den vertegenwoordiger, voor wat aangaat ontginners en vennootschappen, als bedoeld in artikel 2, of het Bestuur der onderneming, voor zoover de vennootschap binnen de Kolonie haren zetel heeft.

Artikel 9.

De door den Inspecteur der belastingen aangewezen ambtenaren zijn ten allen tijde bevoegd om ter plaatse der ontginning zonder vergoeding monsters te nemen van de door ontginning verkregen, al dan niet bewerkte, producten.

Het gehalte van de monsters wordt bepaald door een of meer door den Gouverneur te benoemen deskundigen, om in aanmerking genomen te kunnen worden bij de vaststelling van de handelswaarde krachtens de vorige artikelen.

Hetgeen na het onderzoek van de monsters daarvan nog aanwezig is, wordt den ontginner teruggegeven, wanneer hij bij het nemen der monsters zijn verlangen daartoe heeft te kennen gegeven.

Artikel 10.

De beheerder der onderneming levert vóór de inlading ten kantore van den Ontvanger van het eiland, vanwaar de uitvoer zal plaats hebben, eene schriftelijke onderteekende aangifte in, vermeldende:

1o. den dag en het uur, waarop de inlading zal aanvangen en de plaats van inlading;

2o. den naam en de netto-inhoudsruimte van het schip, waarmede de uitvoer zal plaats hebben, deszelfs bestemming en den naam van den schipper;

3o. den aard, de hoeveelheid en desgevorderd het gehalte van de uit te voeren producten.

De zeebrief moet bij de aangifte worden overgelegd.

Artikel 11.

De inlading geschiedt onder toezicht van daartoe door den Inspecteur aangewezen ambtenaren; de ambtenaren moeten aan boord der schepen worden toegelaten.

Elke te verschepen hoeveelheid wordt vóór de inlading voorzooveel noodig door of onder toezicht van gemelde ambtenaren, gewogen of gemeten.

Nadat de inlading heeft plaats gehad, levert de beheerder der onderneming aan den Ontvanger een door hem onderteekende opgave in van den aard, en de hoeveelheid van het ingeladene.

Artikel 12.

De inlading moet geschieden op werkdagen tusschen 6 ure voormiddags en 6 ure namiddags.

De Inspecteur kan eene schriftelijke vergunning geven, om op andere dagen en uren de inlading te doen geschieden.

Artikel 13.

Het uitvoerrecht moet, zooals het door den Ontvanger is berekend, te diens kantore worden voldaan vóór het vertrek van het schip, waarmede de uitvoer zal plaats hebben, tenzij ten genoege van den Ontvanger voor de betaling zekerheid is gesteld, in welk geval de betaling voor den 10den van de volgende maand moet geschieden.

De ontginner is voor de voldoening tegenover de Administratie aansprakelijk.

Artikel 14.

De Koloniale kas heeft voor het uitvoerrecht recht van voorrang, gaande boven alle andere bestaande voorrechten, pand en hypotheek, behalve de voorrechten bij de artikelen 1165 No. 1 en 1175 No. 1 van het Burgerlijk Wetboek bepaald, op alle op het ontginningsterrein aanwezige gebouwen en werktuigen en de op dat terrein of elders aanwezige mijnproducten.

Artikel 15.

Er is verjaring voor de invordering of bijvordering van het niet of te weinig betaalde uitvoerrecht na twee jaren te rekenen van den dag van den uitvoer; voor de terugvordering van te veel betaald uitvoerrecht na twee jaren te rekenen van den dag der betaling.

Indien eene vervolging gedurende een jaar is gestaakt, zonder voor den rechter te zijn aanhangig gemaakt, is de verjaring onherroepelijk verkregen.

Artikel 16.

Indien de ontginner ten genoege van den Gouverneur aantoont, dat de exploitatie over het afgeloopen boekjaar verlies heeft opgeleverd, kan ontheffing van het over dat boekjaar betaalde uitvoerrecht plaats hebben tot een door den Gouverneur te bepalen bedrag, doch in geen geval meer dan ten beloope van de helft van het betaalde uitvoerrecht.

Die ontheffing geschiedt uitsluitend bij wijze van verrekening op het gedurende het loopende kalenderjaar en zoonoodig in volgende jaren, doch ten hoogste gedurende de tien volgende jaren, verschuldigd wordende uitvoerrecht.

Het verzoek moet worden gedaan binnen drie maanden na afloop van het boekjaar, waarover ontheffing wordt verzocht.

De beschikkingen des Gouverneurs krachtens dit artikel worden openbaar gemaakt in een in de Kolonie verschijnend nieuwsblad.

Strafbepalingen.

Artikel 17.

Hij, die aan de in artikel 8 genoemde ambtenaren opzettelijk een valsch of een vervalscht geschrift als bewijsstuk overlegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste f 10 000,—.

Artikel 18.

De beheerder eener onderneming, die mijnproducten in een schip doet laden of die inlading toelaat zonder de in art. 10 voorgeschreven aangifte te hebben gedaan of buiten tegenwoordigheid van de ambtenaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van ten hoogste f 2 000,—.

Artikel 19.

Indien een schip, waarin mijnproducten geladen zijn, vertrekt zonder uitgeklaard te zijn, wordt, indien het uitvoerrecht niet is betaald of geen zekerheid daarvoor is gesteld, onverminderd de straf volgens de Algemeene Verordening I. U. D. 1908 op den schipper toe te passen, de beheerder der onderneming, van wien blijkt, dat het feit met zijn medeweten is gepleegd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van ten hoogste f 2 000,— en kunnen schip en lading worden verbeurd verklaard voor zoover zij den veroordeelde toebehooren.

Indien niet blijkt van het medeweten van den beheerder der onderneming, wordt de gemelde straf uitgesproken tegen den schipper.

Artikel 20.

Hij, die eene mijnontginning aanvangt of eene bij de inwerkingtreding dezer verordening aangevangen mijnontginning voortzet zonder de verklaring te hebben gedaan bij artikel 2 voorgeschreven, verbeurt eene boete van ten hoogste f 500,— voor elken dag verzuim.

Deze bepaling is ook toepasselijk op Naamlooze Vennootschappen. Bij het plegen van het strafbaar feit, wordt de strafvervolging ingesteld en de straf uitgesproken tegen de bestuurders.

Geen straf wordt uitgesproken tegen den bestuurder, van wien blijkt, dat het strafbare feit buiten zijn medeweten is gepleegd.

Artikel 21.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

Artikel 22.

Met de opsporing van overtredingen dezer verordening zijn, behalve de in artikel 8 Nos. 1—4 van het Wetboek van Straf-

vordering aangewezen personen, belast alle ambtenaren der belastingen.

Slotbepalingen.

Artikel 23.

Alle stukken krachtens deze verordening opgemaakt, behalve de in artikel 2 bedoelde verklaring, zijn vrij van zegel.

Artikel 24.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van „MIJNPRODUCTENVERORDENING 1922".

Artikel 25.

Deze verordening treedt in werking op een nader door den Gouverneur te bepalen dag.

De waardebepaling van de uit te voeren phosphorzure kalk van Santa Barbara, tot stand gebracht krachtens de bepalingen van de Mijnproductenverordening 1908 blijft van kracht voor het tijdvak loopende van den dag der inwerkingtreding dezer verordening tot den eersten dag van het halve kalenderjaar, waarop volgens deze verordening eene nieuwe waardebepaling moet gaan gelden.

Met den datum van de inwerkingtreding dezer verordening vervalt de verordening van den 16n. Juli 1908 (P. B. No. 40), zooals gewijzigd bij P. B. 1912, No. 50.

Gegeven te Willemstad, den 8sten December 1922, met bepaling dat deze verordening in werking treedt met ingang van den 7den Juni 1923.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 6n. Juni 1923.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.